

Palveluasumisen tuottamisesta syntyy kustannuksia. Jokaista kuluerää kohden täytyy muodostua tuloa, muuten on edessä palveluntuottajan konkurssi. Palveluntuottaja saa tuloa vain kahdesta lähteestä: kaupungilta ostopalvelusopimuksen myötä ja asiakkaalta/asukkaalta – muuta tulonlähdetä ei ole.

Kunnan näkökulmasta palveluasumisen idea (vs. laitoshoidto) on siinä, että asukas maksaa asumisen ja elämisen kulut itse, kunta osallistuu vain varsinaisen hoivan aiheuttamiin kustannuksiin.

Tarjousasiakirjojen/ostopalvelusopimusten tulkinta vaatii perehtymistä palveluasumisen perusperiaatteisiin ja käsitteisiin. Asiakirjoissa on määräyksiä mm. tilojen osalta sekä palveluista, joiden saatavuus tulee turvata palveluntuottajan toimesta (esim. ruokahuolto ja siivous), mutta jotka eivät sisälly ostopalvelusopimuksen hintaan – ne peritään asiakkailta.

Kauko Jaakkolan mielestä Setlementti Tunturila on oikeudettomasti perinyt asiakkailta mm. sänkyvuokria, hänen mielestään ne sisältyvät ostopalvelusopimuksen hintaan. Jaakkola viittaa kilpailutusasiakirjoihin vuodelta 2013: Kohta 2.1. d) "Asukkaat kalustavat pääsääntöisesti huoneensa itse omilla kalusteillaan lukuun ottamatta hoitosänkyä, patjaa ja pelastuslakanaa sekä jääkaappia, jonka palveluntuottaja hankkii". Uskon Kauko Jaakkolankin ymmärtävän, ettei jääkaappi voi mitenkään sisältyä ostopalvelusopimuksen hintaan, siis kaupungin maksettavaksi, mutta sitä kautta ei myöskään hoitosänky. Tunturilassa on (tehostetussa palveluasumisessa) 62 sänkyä. Yhden hoitosängyn hinta on n. 1800 €. $62 * 1800 \text{ €} = 111.600 \text{ €}$. On selvää, ettei kyseistä summaa oteta "jostakin", vaan se peritään asiakkailta joko asunnon vuokrassa tai erillisellä sänkyvuokralaskulla – näin tehdään kaikkialla.

Tunturilan asukkailta perimä ns. ylläpitomaksu sisältää siivouksen ja jätehuollon. Kiinteistön omistaja Kemijärven Palvelukeskus ry ei huolehdi siivouksesta eikä jätehuollosta. Siivouksen osalta tarjouspyyntöasiakirjassa mainitaan, että palveluntuottajan tulee **järjestää** siivous, joka ei tarkoita sitä, että siivous kuuluisi ostopalvelusopimushintaan. Yhtä lailla mainitaan, että palveluntuottajan tulee **järjestää** mahdollisuus ruokailuun. Tuskin Jaakkolakaan esittää, että ruokailukin olisi kaupungin kustantamaa. Päinvastoin asiakirjassa mainitaan, että asumispäivän **hintaan ei saa sisällyttää tilojen kustannuksia** (siivous ja jätehuolto ovat tilakustannuksia), vaan tilojen kustannukset tulee periä asiakkailta. Mielenkiintoista on, että Kauko Jaakkola on tietoinen siitä, että Kemijärven Palvelukeskus ry – ollessaan Koivulan palveluntuottajana ennen Tunturilaa – on perinyt siivouksen vuokrassa asukkailta. Tältä osin Jaakkola ei esitä takaisinperintää! Myös muut paikkakunnalla toimivat palveluntuottajat perivät siivouksen asukkailta. Mikähän on syy siihen, että vain Tunturila on joutunut ajohdindin kohteeksi? Pelkästään yhdenvertaisuusperiaatteen nojalla on mahdoton ajatus, että kaupunki tarjoaisi ilmaisen siivouksen vain Tunturilan ylläpitämässä ryhmäkodeissa, muualla siivouksen maksaisivat asukkaat itse. Mikä olisikaan se kustannus kaupungille, jos siivouspalvelut sisällytettäisiin ostopalvelusopimuksen hintaan?

Tunturila on noudattanut tarjousasiakirjan ohjeita, eikä ole laskenut asuntojen siivouksia eikä hoitosänkyjä hoitopäivän hintaan.

Hoitopäivän hinta (105 €/hoitopäivä). on niin alhainen, että jo siitä voi – ainakin asiantuntija - päätellä, ettei em. kustannuseriä ole hinnassa mukana.

Paikkakunnalla toimivien palveluntuottajien asiakkailta perimät kokonaishinnat ovat samalla tasolla.

Setlementti Tunturila ry

Esa Mäkinen